

Formanden (Høgsbro): Maa jeg bede de ærede Medlemmer om at indtage deres Pladser.

Wagner: Jeg skal paa Forhaand gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at jeg ikke haaber nogen Sinde at kunne maale mig med det ærede Medlem som Humorist. Jeg har ikke saadanne Trumfer paa Haanden som „Mimosfejomsfruer“, „Underofficerstøner“, „Angrebsvæsen“ i Stedet for „Forsvarsvæsen“ og alle disse andre fornøjelige Udtryk, hvormed det ærede Medlem bryder vore ensformige Forhandlinger, og som jeg er ham i allerhøjeste Grad taknemmelig for, fordi de virkelig ere fornøjelige; Smagen er jo forskellig. Nogle holde af at tjene Tinget til Morstab under vore Forhandlinger, og andre holde ikke af det, jeg for mit Vedkommende har aldrig tilfattet dette, og jeg resignerer derfor gerne og overlader det ærede Medlem baade disse og de fremtidige Palmer af denne Art. Jeg skal tage mig en hjertelig Batter, hver Gang jeg hører det ærede Medlem, jeg er al Tid med til at le ad ham.

Naar det ærede Medlem talte om, at Forterne i Udblandet vare besatte i Fredstid, tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Særlig kan jeg forsikre, at det netop væsentlig er de gamle Forter, der ere besatte, og at det er de ny moderne Forter, der staa tomme, idet disse egne sig mindre godt til Ophold. Det er nemlig vanskeligt i disse Forter at skaffe fikre Opholdssteder, som ere stikkede til at anbringe Folk i i Fredstid. I de gamle Forter vil man jævnlig træffe Tropper anbragte, fordi man bruger dem til Kaserner, hvorimod dette ingenlunde er Tilfældet i de moderne Forter — helt igennem; det kan ske, men det modsatte kan ogsaa ske. Det ærede Medlem kunde godt i Gaar have gaaet videre og sparet Underofficeren og hans Kone og sagt, at der overhovedet ikke var nogen som helst Besætning i vore Forter, thi hverken Underofficeren eller hans Kone sidder og titter ud af Pansertaarnet inde i Fortet; men der er et Opsyns personale, der bor i Nærheden af det vedkommende Fort; det kunde for saa vidt godt siges slet ikke at være paa Fortet. Det ærede Medlem kunde saaledes, som sagt, godt uden at træde Sandheden for nær have paastaet, at Forterne slet ikke ere besatte, ikke en Gang med en Underofficer og hans Kone. Men det ærede Medlem skal ikke slippe fra, at de to Ting ere noget vidt forskellige, hvor vidt der er en Besætning til Stede til et Fort, og hvor vidt der er Besætning i et Fort

i Fredstid. Det ærede Medlem kunde ogsaa meget godt om Sommeren have truffet f. Eks. Garderhøjfortet ret tæt belagt, idet der har været lagt Tropper derud for Uddannelsens Styld, men der er ingen Grund til i den dybeste Fredstid stadig at have Besætning i et saadant Fort, det bruger man lige saa lidt i Udblandet som her. Er der tilfældig en Kaserne i et Fort, er det fundet formaalstjenlig, saa er der en Besætning i Fortet, ellers ikke. Jeg kan f. Eks. anføre, at Nøglen til Alperne, St. Gotthardsfortet, aldrig har nogen saadan Besætning, saa snart det da ikke er belagt til Uvælsker. Naar det ærede Medlem mente, at Udtalelsen fra den mindreaarige i Virkeligheden var fra den mindreaariges Fader, saa forholder det sig ikke saaledes, det er slet ikke Tilfældet, der har det ærede Medlem hørt fejl; thi det, den mindreaarige sagde, var: Fader, man skal dog ogsaa have Besætning i Forter i Fredstid, og hvad det ærede Medlem bemærkede, var affurat det samme, at man skulde have en Besætning i Forter i Fredstid. Det er nøjagtig den samme Udtalelse fra den mindreaarige og det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgtreds (W. Dinesen). Hvad den mindreaariges Fader svarede, jaavel den mindreaarige som det ærede Medlem, var derimod, at man ikke behøvede at have Besætning i Forter i Fredstid. Saadanne Replikker fra det ærede Medlem kunne være meget morsomme, jeg tvivler ikke om, at man kan saa Folk til at le derad; men det kedelige er — at det ikke er sandt. Om hvad det ærede Medlem bemærkede om de meget omtalte statistiske Notisser vedrørende Flaadens Størrelse i Forhold til Befolkningens Størrelse og Flaadebudgettet i Forhold til Hærbudgettet, kan jeg fatte mig meget fort. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at jeg har faaet oplyst, at ganske vist staaar Englands Armees med 17½ Mill. Pfd. Sterling og Flaaden med 14¹/₁₀ Mill. paa Budgettet, men opfatter man, hvad der utvivlsomt er rimeligt, hele det engelske Rige, navnlig Kejserdømmet Indien med, som en Helhed, idet det jo for England er et Eksistensspørgsmaal at bevare Forbindelsen med Indien og Herredømmet over sine vidstrakte Kolonier, saa maa vi til de 17½ Millioner føje bl. a. et Beløb af 21,367,295 Pfd. Sterling, der gives ud af Indiens Kasse til Armeen og 657,865 Pfd. Sterling til Marinen; det bliver da i alt 38½ Millioner til Hæren og ikke 15 Millioner til Flaaden. Det viser altsaa, at England taget som Helhed forholdsvis depenserer betydelig mere til Hæren end til Flaaden og forholdsvis mere end